

[Baunsgaard.]

egen indstilling — og samtidig foreslå skattelettelser på 600 mill. kr.? Jeg er aldeles sikker på, at der er flere, end det konservative folkepartis sidste vælgertal giver udtryk for, der ikke vil kunne forstå en sådan indstilling.

Må jeg endelig sige følgende. Når man igen taler om, at der bliver pres på lovgivningsarbejdet, må jeg indrømme, at det gør der selvfølgelig. Men det kan ikke være rigtigt, at man her står og giver udtryk for, at loven om boligbyggeri træder i kraft fra 1. april. Det kan enhver nok forstå, det kommer den ikke til. Det står der heller ikke i lovforslaget. Det, der står, er, at loven skal træde i kraft straks; det vil altså sige den dag, den er vedtaget i folketinget.

„En kommunalbestyrelsesbeslutning i medfør af § 1, nr. 20, kan tillægges virkning fra den 1. april 1961.“

Det må være denne lille tilføjelse, man har misforstået. Det er almindeligt kendt, at her i landet træder lovene ikke i kraft, før de er vedtaget i folketinget, og jeg tør holde på, at det sker ikke på denne side af den 1. april.

Det radikale venstre tilsiger sin støtte til de foreslåede ændringer gennemførelse.

Jeg synes, alle bestræbelser må samle sig om i en overskuelig fremtid endelig at komme boligmangelen til livs og af hensyn til huslejens størrelse om en fastholdelse af konkurrencen i byggeriet — måske skulle jeg sige bestræbelser for en genskabelse af konkurrencen i byggeriet. At have et sted at bo til en leje, man kan betale, det må dog vist siges at være den første menneskeret i et socialt velordnet samfund.

Kai Moltke: Jeg er selvfølgelig lidt beroliget ved at høre det ærede medlem hr. Baunsgaard forsikre, at loven ikke skal træde i kraft den 1. april. Nu er det i og for sig kun en opfattelse, der stammer fra et det ærede medlem hr. Baunsgaard meget nærtstående blad, nemlig fra en leder i Politiken af i går; jeg vil alligevel sige, at jeg er temmelig ængstelig ved den forberedelse og det tempo, man her sætter ind, hvad angår boligloven. For det første fik vi lovforslaget meget sent tirsdag eftermiddag, og for det andet hører det jo til sjældenhederne, hvis man ønsker en indgående debat her,

at sætte et så vigtigt forslag på dagsordenen som sidste sag en fredag; mange er vel ængstelige, ligesom Johs. V. Jensen var i sin tid, og spørger: nåede de færgen? Jeg tror ikke, et sådant hastværk tjener noget som helst formål; her drejer det sig om vitale spørgsmål, hvor man hellere skal give sig god tid og høre lidt efter, hvad folk siger, høre organisationerne og lytte til, hvad man siger ude omkring i landet fra boligforeninger, fagforeninger o. lign., uden at sætte for meget pres på.

I øvrigt mener jeg, at selve materialet rummer visse, væsentlige mangler. De 28 lovændringer, der er foreslået, er jo hovedsagelig rent juridisk behandlet og har en juridisk begrundelse, men det, som havde haft interesse, ville have været at få en status, som skulle danne udgangspunktet for den nye lovgivning. Når en lov så hurtigt tages op til revision, som 1958-loven er blevet det, hænger det jo sammen med, at der var noget, der ikke gik, at der var noget, som var utilfredsstillende. Endelig skulle vi vel her have haft et materiale, som ikke alene fortalte, at der i de sidste to år var blevet bygget 30 000 lejligheder årlig, men også om der var blevet bygget rigtigt til at dække det behov, der var, ligesom vi skulle have haft retningsgivende tal for, hvad det er, man ønsker at indhente af det forsømte, og så koncentrere byggeriet om det i fremtiden. Sådanne oplysninger savner man desværre totalt i bemærkningerne til lovforslaget. En oversigt, bortset fra økonomiministerens almindelige korte og koncentrerede, ville sikkert her have interesse og betydning for ganske almindelige mennesker.

Der er vel også grund til at fremhæve en anden mangel. Boliglovgivningen er jo kun et led i vor samlede økonomi. Er det nu et rigtigt perspektiv, der kommer ind i denne reviderede byggestøttelovgivning? Der er jo nu under overenskomstssituationen, lønforhandlingerne, og på forskellige andre områder blevet talt i tide — og somme tider også i utide — om de hårde konkurrencevilkår, der som følge af liberaliseringen bydes den danske industri og det danske erhvervsliv. Her har vi jo et af disse felter, hvor man kan være med til at bestemme industriens konkurrencevilkår og udgangspunkt under liberaliseringen, for ingen kan